

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.V.35.295/2023/2.
A tanács tagjai: dr. Márton Gizella a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Darák Péter bíró
dr. Demjén Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Ember Ügyvédi Iroda (ügyintéző: jogi képviselő1 ügyvéd;
(cím2)
Az alperes: Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes jogi képviselője: Herczegné Dr. Tóth Erzsébet kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt: helység1 Nagyközség Önkormányzata (cím4)
Az alperesi érdekelt jogi képviselője: dr. Szecskó Tamás kamarai jogtanácsos
A per tárgya: helyi adó ügyben hozott határozat elleni közigazgatási per
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes
A felülvizsgálattal támadott határozat: Szegedi Törvényszék 2023. október 24. napján
kelt 1.K.701.071/2023/33. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] helység1 Nagyközség Önkormányzat Jegyzője a felperest a kizárólagos tulajdonában álló, a helység1 helyrajzi szám1 hrsz-ú külterületi ingatlana után - amelynek a) alrészlete kivett ipartelep, területe 14 ha 3345 m², b) alrészlete szántó, területe 2 ha 6885 m² - a 2023. június 8-án kelt SzeADÓ/578-3/2023. ügyiratszámú határozatával 2023. évre 2.400.000 forint telekadó megfizetésére kötelezte. A fellebbezés alapján eljáró alperes a 2023. július 17-én kelt CS/B01/5918-2/2023. ügyiratszámú határozatával az elsőfokú helyi adóhatóság határozatát helybenhagyta. Döntése érdemét a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 17-18. §-aira, 52. § 16. pontjára, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 127. § (1), (4) bekezdéseire, valamint helység1 Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének a telekadóról szóló 11/2021. (IX. 16.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 3. § b) pontjára, 4. § (2)-(3) bekezdéseire, 5-6. §-aira alapította.

A felperes keresete és az alperes, az alperesi érdekelt védekezése

[2] A felperes keresetlevelében a határozat megsemmisítését kérte arra való hivatkozással, hogy az Ör. adó mértékét meghatározó 3. §-a magasabb jogszabályba és az Alaptörvénybe ütközik, diszkriminatív, konfiskáló, eltúlzott adómértéket szabályoz.

[3] Az alperes és az érdekelt a kereset elutasítását kérték.

A jogerős ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[5] Indokolásában az Alkotmánybíróság 12/2023. (VII. 13.) és a 20/2021. (V. 27.) számú határozata alapján kifejtette, hogy a telekadó esetében a telek forgalmi értékének és nem jövedelmezőségének van jelentősége. A telek forgalmi értékhez viszonyított 20-30-40 %-os adóterhelés alkotmányossági vizsgálatot vonhat maga után. A felperes által csatolt szakvélemény szerint azonban az alperes által kivetett adó összege az ingatlan a) alrészlete forgalmi értékének 17%-a, így az nem minősül konfiskáló mértékűnek.

[6] A felperes indítványának eleget téve beszerezte az Ör. megalkotásával kapcsolatos iratokat, és ezek alapján – az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 8. § i) és j) pontjainak, 9. §-ának és 19. § (1) és (2) bekezdésének értelmezésével – megállapította, hogy a 2023. január 1-vel bevezetett telekadó kizárólag a költségvetés bevételesteremtő funkcióját töltötte be. A felperes világnézeti meggyőződésének, politikai vagy más véleményének semmilyen jelentősége nem volt az Ör. megalkotása során, az általa megjelölt védett tulajdonságok és az Ör. megalkotása között semmilyen okozati összefüggés nem állapítható meg, az egyenlő bánásmód követelményét nem sértették meg, a rendelet megalkotására a helyi sajátosságok figyelembe vételével került sor. Utalt arra, hogy az adó mértéket önmagában nem teszi törvénysértővé az a tény, hogy az érintett adóköteles területekre kivetett telekadót kis számú jogalany köteles megfizetni [Kúria Köf.5004/2021/3.]. Kifejtette, hogy közvetett hátrányos megkülönböztetés valósul meg akkor, ha a telekadó-fizetési teher legitim adópolitikai cél nélkül – formálisan normatívan meghatározott tárgya ellenére – ténylegesen csak célzottan, egyedileg kötelezett

adóalanyt érint. A jelen ügyben azonban a felperes által hivatkozott kúriai döntések – az ügyszakosság hiánya – miatt nem alkalmazhatóak, mert egyrészt jelen esetben a telekadó több adóalanyt és adótárgyat érint [Köf.5010/2018/3.], másrészt nem területileg határolták le az adótárgyat [Köf.5022/2018/4.].

[7] A felperes egyedi normakontroll eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványát elutasította.

[8] Kifejtette, hogy a Htv. 52. § 17. pontja és az Ör. 5. §-a értelmében az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésnek van jelentősége, az adóztatás alá vont az ingatlan ingatlan-nyilvántartási bejegyzés szerint kivett ipartelep művelési ágba tartozott, így az adó tárgya volt. Megjegyezte, hogy a felperes által később, a művelési ág változása iránt indított eljárásnak nincs jelentősége, mert az év első napján fennálló állapot az irányadó.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 117. és 118. §-ára hivatkozással azért kérte, mert álláspontja szerint a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, az ügyben felvázolt jogkérdés társadalmi jelentőségű, érinti az ingatlanok lehetséges adóztatásának elvi és gyakorlati kérdéseit is, amelyek kihatással vannak az adóalanyok közti differenciálásra és a telekadóval kapcsolatos jogszabályok értelmezésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadásra nincs lehetőség.

[11] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdése szerint: „A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.”

[12] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. §

(1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[13] A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmének befogadási kérelmét – a megfelelő jogszabályhely, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjának megjelölése nélkül – az általa felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére hivatkozással kérte. Befogadás iránti kérelmében nem fogalmazta meg azt a jogkérdést, amelyet társadalmi jelentőségűnek tart.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az adott ügyben felvetett jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. A felvetett jogkérdés különleges súlya pedig kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön a különleges súlyára tekintettel túlmutat.

[15] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az Alkotmánybíróság és a Kúria önkormányzati tanácsának kialakított joggyakorlata tükrében értékelte a felperes kereseti előadásait a tárgyi telekadó diszkriminatív, konfiskáló jellegével kapcsolatban. A felperes a befogadás iránti kérelmében nem jelölte meg, hogy konkrétan mely jogkérdést tart olyan társadalmi jelentőségűnek, amely a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását indokolná, mindemellett felülvizsgálati kérelmében azt sem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet mely jogszabályi rendelkezésekbe ütközik. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli perorvoslat során a Kúria nem végezheti el a kereset ismételt elbírálását, feladata a felvetett jogkérdések elbírálása. A felperes az elsőfokú bíróság döntésének indokait nem jogi érveléssel támadta, ennek következtében a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt, mert a felülvizsgálati kérelem nem vet fel a társadalom széles körét érintő jogkérdést.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[17] A joggyakorlat egységének biztosítása, illetve a joggyakorlat továbbfejlesztése befogadási okok elkülönülnek egymástól. A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a bírói gyakorlat nem egységes, illetve a befogadási kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet folytán a jogegység sérült, vagy sérülhet. A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására akkor kerül sor, amennyiben a kialakult és egységes bírói gyakorlat a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi ok(ok)ból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új jogkérdés merült fel a perben, amely a Kúria állásfoglalását igényli. Mivel a felperes felülvizsgálati kérelmében nem jogkérdést vetett fel, hanem az elsőfokú bíróság ítéleti álláspontját anélkül vitatta, hogy azzal kapcsolatban jogszabálysértést jelölt volna meg, a joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek meg kell indokolnia, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megvalósított esetleges

szabálysértés mennyiben hatott ki az ügy érdemére, mennyiben sérültek ügyféli jogai, illetve meg kell jelölnie, ha a Kúria kialakított joggyakorlatától való eltérésre alapítja befogadás iránti kérelmét. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében nem állította, így nem is indokolta meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést követett el, illetve nem állította, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett gyakorlatától eltér, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, illetve b) pontja alapján nincs törvényes lehetőség.

[19] Az ügyben a Kp 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási ok nem merült fel.

[20] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[21] A Kúria a meghozott döntésre figyelemmel az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálását mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[22] *A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja, ha a rendkívüli perorvoslati kérelmében nem jelöl meg társadalmilag jelentős jogkérdést és ahhoz kapcsolódó jogsértést.*

Záró rész

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[24] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[25] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (2) bekezdése és 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. február 1.

dr. Márton Gizella a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

dr. Demjén Péter bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró